

Carl Davis: «Una pel·lícula muda amb orquestra és com una òpera»

El director nord-americà posarà música, avui a Torroella, a «Temps moderns»

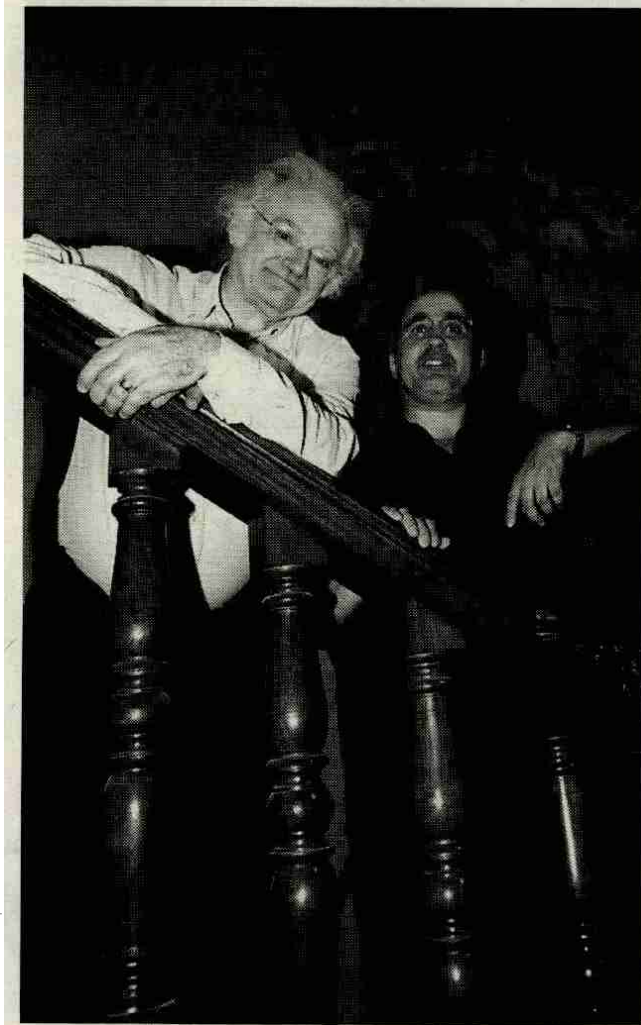
X. CASTILLÓN / Torroella de Montgrí
● El cèlebre compositor i director d'orquestra nord-americà Carl Davis ha tornat al Festival de Músiques de Torroella de Montgrí, catorze anys

després d'haver dirigit l'OBC en la interpretació de la banda sonora d'*Els quatre genets de l'Apocalipsi*, per posar música avui a la pel·lícula *Temps moderns*, de Charles Chaplin,

a la plaça de la Vila (22.30 h). Per Davis, «una pel·lícula muda amb una orquestra en directe és com una òpera». La vetllada s'obrirà amb l'estrena d'*Engine*, d'Agustí Charles.

El cinema profètic de Chaplin és el títol genèric que el festival ha donat al concert d'avui. En la primera part, la formació Percussions de Barcelona oferirà l'estrena mundial de l'obra *Engine* (màquina), que Agustí Charles ha compost per encàrrec de la Fundació Caixa Catalunya. Charles, autor de més d'un centenar d'obres, va dir ahir, al Palau Lo Mirador, de Torroella, que per introduir *Temps moderns* de Chaplin, una sàtira realment profètica sobre el procés de deshumanització de la revolució industrial, la seva obra *Engine* «comença i acaba amb la idea del pols humà, que batega permanentment amb un comportament propi d'una màquina». La voluntat de Charles és que la seva obra, interpretada amb tota una artilleria d'instruments de percussió i fins i tot alguna sirena, connecti directament, com una autèntica introducció, amb la pel·lícula de Chaplin i la interpretació que l'Orquestra Simfònica Nacional de Lituània oferirà, sota la batuta de Carl Davis, de l'arranjament musical que Timothy Brock va fer de la música original del film composta per Charles Chaplin i Leo Daniderff, amb diversos col·laboradors.

Anant cap als 71 anys, Carl Davis continua molt actiu i amb una simpatia i accessibilitat que només

Carl Davis i Agustí Charles, ahir a Torroella. / EUDALD PICAS

mostren els més grans. Aquest home, que la setmana vinent dirigirà a Londres la música per a una sèrie de dotze films curts de Chaplin i després marxarà a Kuala Lumpur (Malàisia), té un currículum enorme, que inclou la composició de música original per a pel·lícules com ara *La dona del tinent*

francès, *Escàndol* i *El cim de les vídues*, i per a molts programes televisius, sobretot de la BBC. El 1980, el Channel Four britànic li va encarregar una sèrie de partitures per a les reedicions de pel·lícules mudes com ara *Napoleó*, d'Abel Gance, gràcies a la qual Davis va rebre a França la distinció de Cavaller de les

Arts i les Lletres. A partir de llavors, ha posat música a molts clàssics del cinema mut. En el cas de *Temps moderns*, la partitura no és seva, però segur que imprimirà el seu caràcter a la música d'aquesta pel·lícula del 1936, a cavall entre el cinema mut i el sonor, amb alguns fragments de música i efectes sonors. «Charles Chaplin era un compositor sense estudis, que portava la música a dins seu, d'una manera natural, però sempre necessitava algú que l'ajudés a escriure-la», va recordar ahir Davis, que va col·laborar d'una manera semblant amb Sir Paul McCartney en el seu *Liverpool Oratori*. «En tot cas, McCartney és un home molt agradable amb qui és fàcil treballar. Tinc entès que Chaplin feia la vida impossible als seus col·laboradors.»

A més de recordar que la banda sonora de *Temps moderns* conté *Smile*, un cant a l'optimisme convertit en èxit internacional, Carl Davis va destacar ahir que el missatge de la pel·lícula de Chaplin continua plenament vigent: l'home oprimat per la gran maquinària industrial i econòmica, que no acaba de perdre l'esperança en la seva lluita per la pròpia dignitat. Davis està convençut que ara, igual que fa setanta anys, la música farà oblidar al públic que la pel·lícula no té diàlegs. «Tot és moviment, com la dansa.»